

12 JUNI 2016 – ELFDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

TWEDE BOEK SAMUEL 12, 7-10.13

In die dagen sprak de profeet Natan tot David: „Zo spreekt de Heer, de God van Israël: Ik heb u gezalfd tot koning over Israël, ik heb u bevrijd uit de macht van Saul, ik heb u het huis van uw heer geschonken en u de beschikking gegeven over de vrouwen van uw heer; Ik heb u het huis van Israël en Juda gegeven, en als dat te weinig is, wil Ik er nog evenveel aan toevoegen. Waarom hebt gij dan het gebod van de Heer geminacht en gedaan wat Hem mishaget? Uria de Hethiet hebt gij met het zwaard geslagen, zijn vrouw hebt gij u toegeëigend en hemzelf hebt gij vermoord door het zwaard van de Ammonieten. Welnu, het zwaard zal nooit meer wijken van uw huis, omdat gij Mij hebt geminacht en de vrouw van Uria de Hethiet tot vrouw hebt genomen.”

Toen zei David tot Natan: „Ik heb tegen de Heer gezondigd.” Natan antwoordde:

„Dan heeft de Heer u deze zonde vergeven: gij zult niet sterven.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE GALATEN 2, 16.19-21

Broeders en zusters,

Wij weten dat de mens niet gerechtvaardigd wordt door de wet te onderhouden, maar alleen door het geloof in Christus Jezus. Ook wij zijn daarom in Christus Jezus gaan geloven, om rechtvaardiging te verkrijgen door het geloof en niet door daden die de wet voorschrijft: „Want door zulke daden zal geen mens gerechtvaardigd worden”, zegt de Schrift.

Want ik ben dood voor de wet; door de wet ben ik gestorven om te leven voor God. Met Christus ben ik gekruisigd. Ik leef niet meer. Christus leeft in mij. Dit sterfelijk bestaan is voor mij nog slechts leven vanuit het geloof in Gods Zoon, die mij heeft liefgehad en zichzelf voor mij heeft overgeleverd. Alleen zó erken ik de genade van God. Als de wet ons kon rechtvaardigen, dan was Christus voor niets gestorven.

EVANGELIE

LUCAS 7, 36 — 8, 3

In die tijd vroeg een van de Farizeeën Jezus bij zich te eten. Jezus trad het huis van de Farizeeër binnen en ging aanliggen. Een vrouw nu, die in de stad als zondares bekend stond, was te weten gekomen dat Jezus in het huis van de Farizeeër te gast was. Zij nam een albasten vaasje met balsem mee en ging schreiend achter Jezus, bij zijn voeten staan. Haar tranen maakten zijn voeten nat, die ze met haar hoofdhaar afdroogde. Zij kuste ze keer op keer en zalfde ze met de balsem.

Toen de Farizeeër die Jezus uitgenodigd had, dit zag, zei hij bij zichzelf: „Als dit een profeet was, zou Hij weten wie en wat voor een vrouw het is die Hem aanraakt; het is immers een zondares.” Jezus gaf hem ten antwoord: „Simon, Ik heb u iets te zeggen.” Waarop deze zei: „Zeg het, Meester.”

„Een geldschieter had twee schuldenaars, de een was hem vijfhonderd, de ander vijftig tienlingen schuldig. Omdat zij die niet konden teruggeven, schold hij ze aan allebei kwijt. Wie van hen zal nu het meest van hem houden?” „Ik veronderstel,” antwoordde Simon, „diegene aan wie hij het meeste heeft kwijtgescholden.” Jezus zei tot hem: „Uw oordeel is juist.” Daarop keerde Hij zich tot de vrouw en zei tot Simon: „Ge ziet die vrouw daar? Ik kwam uw huis binnen; ge hebt niet eens water over mijn voeten gegoten, maar mijn voeten zijn nat geworden door haar tranen en zij heeft ze met haar haren afgedroogd. Gij hebt Mij niet eens een kus gegeven, maar zij hield sinds Ik binnenkwam niet op mijn voeten te kussen. Gij hebt mijn hoofd niet met olie gezalfd, maar zij heeft mijn voeten gezalfd met balsem. Daarom zeg Ik u: haar zonden zijn haar vergeven, al zijn ze nog zo talrijk, want zij heeft veel liefde betoond. Weinig liefde betoont hij aan wie weinig wordt vergeven.” Daarop sprak Hij tot de vrouw: „Uw zonden zijn u vergeven.” De andere gasten vroegen zich af: „Wie is deze man, die zelfs zonden vergeeft?” Jezus zei tot de vrouw: „Uw geloof heeft u gered: ga in vrede.”

Er volgde nu een tijd waarin Hij predikend rondtrok door stad en dorp en de Blijde Boodschap van het Rijk Gods verkondigde. De twaalf vergezelden Hem en ook enkele vrouwen die van boze geesten en ziekten verlost waren: Maria, die Magdalena wordt genoemd, uit wie zeven duivels waren weggegaan, Johanna, de vrouw van Herodes' rentmeester Chuzas, Susanna en vele anderen, die uit eigen middelen voor hen zorgden.

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN C-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

De volgorde van liefhebben
en vergeven

EVANGELIE • „Een groot profeet is onder ons opgestaan!”, riep het volk uit (zie vorige zondag). Simon, een van de Farizeeën, wil dat wel eens testen en nodigt Jezus uit te komen eten. Een vrouwelijke zondaar glipt naar binnen. Haar tranen vallen over de voeten van Jezus. Ze veegt ze droog met haar haar. Ze kust ze. Ze zalft ze. Waarom doet die vrouw zo? „Gelukkig wie nu huilt, want je zult lachen”, zo had Jezus gezegd in zijn zalgspreekingen (zie Lucas 6, 21). Krijgen we hier een voorsmaakje van die belofte?

Voor Simon is het klaar. Deze man kan onmogelijk een profeet zijn, anders zou Hij toch weten met welke soort mens hij te doen heeft? De hele stad weet het! Jezus kent de geheime gedachten van zijn gastheer en legt hem een gelijkenis voor over een geldschieter met twee schuldenaars. Omdat beiden hun schuld niet kunnen terugbetalen, scheldt hij ze hun kwijt. De Farizeeër rekent snel uit: degene aan wie vijfhonderd muntten is kwijtgescholden, zal het meest van de geldschieter houden. Jezus prijst het oordeel van Simon. Voorlopig volgt Hij de Farizeeër in diens berekening.

Alsof het over iets anders gaat, geeft Jezus daarop zijn kijk weer op de vrouw. Haar eerbetoon jegens Hem had Hij eerder van de gastheer verwacht: een beetje water, een kus en wat olie. Niets daarvan is Hem te beurt gevallen. Wat een verschil met die vrouw die water door haar eigen tranen verving, onophoudelijk zijn voeten bleef kussen en die ook nog zalfde met dure balsem. Meer dan minimale gastvrijheid betoonde die vrouw maximale liefde. Zij houdt het meest van Hem, onberekend. De gelijkenis van de geldschieter spreekt.

Over het verleden van die vrouw maakt Jezus zich niet druk. Hij spijkt haar niet vast. Hij voelt aan dat ze een nieuw begin wil maken. Daardoor komt het proces van vergeving op gang. Dat proces voltooit zich nu in de ontmoeting met Jezus. „Haar zonden zijn haar vergeven, want ze heeft veel liefde betoond”, zegt Jezus tot Simon. De kip of het ei, wat was eerst? Haar liefde of Zijn vergiffenis? Niet berouw – zoals bij koning David – maar liefde gaat bij die vrouw de vergeving vooraf.

Nu eerst richt Jezus zich tot de vrouw: „Uw zonden zijn u vergeven.” De gasten van de Farizeeër vragen zich af wie Hij toch mag zijn, dat Hij ook zonden vergeeft? Over de vrouw en haar zonden horen we voorts niets meer. Ze gaat heen in vrede, gered door haar vertrouwen. Lucas vertelt nog hoe vele andere vrouwen Jezus volgen. Samen met de twaalf trekken ze rond door stad en dorp. De vreugde van het evangelie verspreidt zich voort.

EERSTE LEZING • Koning David is een leider van de gevestigde orde. Onder zijn koningschap groeit Israël uit tot een eenheidsstaat met een centraal gezag. Hij wordt beschouwd als een grote koning met Messiaanse allures. David mag dan al een koning naar Gods hart zijn, in momenten van eigenwaan en machtshonger blijkt hij bovenal een mens van vlees en bloed.

Zo rijdt David een scheve schaats met de vrouw van een van zijn officieren. Hij maakt haar ongewild zwanger. Vervolgens laat hij koudweg de bedrogen echtgenoot uit de weg ruimen. De begerige koning wordt echter door de profeet Natan op zijn nummer gezet. Hij windt er geen doekjes om: voor die verachting van Gods woord zal het zwaard nooit meer wijken van het koningshuis. David wordt geraakt en heeft berouw: „Ik heb tegen de Heer gezondigd.” Hij erkent dat hij verkeerd deed en doet daarmee de oprechte stap naar vergeving. David krijgt een nieuwe kans bij God.

David had geluk een scherpzinnige profeet als Natan tegenover zich te hebben. Door het gedurfde optreden van Natan ziet David zijn misstappen in. Leiderschap heeft baat bij een dergelijk ‘tegenover’. Durven ‘leiders’ binnen onze geloofsgemeenschappen plaats te geven aan die ‘profetische natanfunctie’?

LEZING UIT PAULUS • „Een mens wordt niet gerechtvaardigd door de wet te onderhouden, maar alleen door het geloof in Christus Jezus”, schrijft Paulus. Met zijn gebruikelijke pathos poogt hij de Galaten te overtuigen van zijn gelijk. Hij haalt er een psalmvers bij dat hij kwistig naar zijn hand zet: „Voor uw aanschijn is geen sterveling gerechtvaardigd” (zie Psalm 143, 2). Alleen de genade van God en het geloof in zijn Zoon brengen redding.

• De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
• Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be

LEZINGEN DOOR DE WEEK | Maandag 13 juni: Eerste Boek Koningen 21, 1-16 en Matteüs 5, 38-42 • Dinsdag 14 juni: Eerste Boek Koningen 21, 17-28 en Matteüs 5, 43-48 • Woensdag 15 juni: Tweede Boek Koningen 2, 1.6-14 en Matteüs 6, 1-6.16-18 • Donderdag 16 juni: Wijsheid van Jezus Sirach 48, 1-14 en Matteüs 6, 7-15 • Vrijdag 17 juni: Tweede Boek Koningen 11, 1-4.9-18.20

en Matteüs 6, 19-23 • Zaterdag 18 juni: Tweede Boek Kronieken 24, 17-35 en Matteüs 6, 24-34 • Zondag 19 juni (Twaalfde zondag door het jaar) Zacharias 12, 10-11 – Brief aan de Galaten 3, 26-29 – Lucas 9, 18-24.

EUCARISTIE OP RADIO | 12 juni, 10 uur, VRT Radio 1: vanuit de parochie Onze-Lieve-Vrouw van Zeven Weeën in Zele Kouter. EUCARISTIE OP TV | 12 juni, 10.30 uur, KRO via NPO 2 (Nederland 2): vanuit de basiliek van het heilig sacrament in Meerssen, in Nederlands Limburg.